

Düşünmek Halin Mecrasında Nefeslenmektir

— Yazan Adam · 14 Nisan 2012

Ne vakit
sığılığımla yetinsem
Kalbimin hicran kalesini
gizleyip, tefekküre yönelsem

Kırılan
ümitlerimi yadedip,
serencamıyla ibretine kal etmeyi dilesem

Yalnızlık
rıhtımında gönül kitabımın
sayfalarını yazmayı hakkıyla becerebilsem

Hoş bir
seda ne manidar olurdu
Göçüđ gitmeler bir nebze
olsun anlam bularak durulurdu

Yüređimin
fırtınası dinmese bile,
ruhum için kakikaten sürurla buluşurdu

Lahzayı
haşyetiyle titreten
ne varsa mütebessim bir
eda ile sinemde ki gülü yoklardı

Hasreti
dinmez kalbimin bilirim

Firkati
ne müşfik bir haz
ne deyim, sanki mecnun ve viraneyim

Gün yok ki

sukut etmeyi düşünmeyeyim,
lakin ecelin insicamıyla hali hasredeyim

Yanmanın
hiddetini ve sessizlik
içinde ki cehtini gayretim
nispetinde serdetip, serinleyeyim

Nefes
vardır, şevkle yol alır
Hicran her ne kadar
müptala olsada gönlü açılır, aşkla ıslanır

Gözyaşları
o zaman asuman olur,
süreyya yıldızı her vakit yanında aranır

Ruhuna
hüzün zerkeden ne varsa , halini
terkedip, ahdini ve vaktini hatırlatır, yaşatır

Üzülme
çekip giden ümide
Hazan halin ve izanın şuur
vaadeden ülfetinde evet, sessizce

Bir köşede
ve yüreğinin derinliklerinde
ne var, arz et ve el aç makam-ı Celale

O hep yanındadır,
en yakınındadır, lakin efendimizin
yüzüsuyu hürmetine ve sevgisiyle

Hiç usanma,
aman deyip çayma
Bir vakit kapın çalınırsa
hayreti yaşama, halislik nazarıyla

Nezaket ve edep
adabın ve muaşeretin mealidir,
ilim olmadan süret misalidir, farkıyla

Oku emri
inzal olurken, muhatap
bizat ümmiyken maksadı
meramı şehredip tefekkür eyle

Mustafa CİLASUN